

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 6 Februarie st. v.

Sînt oameni foarte dificili concetățenii nostri maghiari.

Dacă vii să le spui, că noi Românii sîntem urmași ai colonilor romani aduși de împărații romani în Dacia, adică un popor neolatin foarte de aproape înrudiți cu Italienii, cu Francezii și cu Spaniolii, atunci ne răsună dela Budapesta, dela Cluj și dela Kecskestet strigătul: Ne! noi nu vrem!

Înzadar vine știința modernă să-lămurească, înzadar Italienii, Francezii și Spaniolii ne recunosc și ei drept frați ai lor, înzadar, căci concetățenii nostri maghiari nu vor să știe despre latinitatea noastră, nu vor să auză de ea, se supără, când și-o aduc aminte.

Prea bine! dar' noi tot noi rămânem.

Vine acum dl B. P. Hășdău și într-o conferință ținută la Atheneu caută legăturile dintre Români și celelalte popoare din Peninsula-Balcanică.

Eruditul Român constată, că nu numai Românii, ci și Sârbii, și Bulgarii, și Grecii, și Albanezii, adică, afară de Turci, toate popoarele din Peninsula-Balcanică cuprind în ele elemente romane și mai ales elemente trace, și că nu numai Sârbii și Bulgarii, ci și Românii și Grecii cuprind în ei elemente slavone.

Nu este dar' numai religiunea ceea-ce fi leagă pe Români de popoarele din Peninsula-Balcanică, ci e totodată și un fel de comunitate de origine și prin urmare o particulară înclinațiune, dar' e mai pre sus de toate comunitatea de tradițiuni.

În toate timpurile pământul românesc a fost un loc de adăpost pentru creștinii din Orient, și în toate timpurile creștinii dela dreapta Dunării au fost primiți de Români ca nisce frați persecutați ai lor. Astfel și în timpul mai nou Românii au stat în fruntea mișcărilor de eliberare. De pe pământul românesc s'a pornit lupta pentru eliberarea Grecilor, în România s'a pregătit eliberarea Bulgariei și dorobanții români și-au vîrsat sîngele pe câmpiile Bulgariei. Căci, dacă odinioară Românii au fost un bulevard al creștinătății față cu năvălitorii turci, acum ei sînt meniți a fi

un bulevard al civilizațiunii față cu Nordul mongolisat.

De aceea și în fața conflictului iscat între Sârbi și Bulgari, Românii, totuși, guvern și țeară, au observat o atitudine binevoitoare pentru ambele părți.

Aceste se dîc în timpul, când în Bucuresci se urmează negocierile de pace între Sârbi și Bulgari.

Dar' concetățenii nostri maghiari nu vor. Ei ar voi, ca Românii să se izoleze și ei de toată lumea și îndeosebi de toate popoarele din Orient.

Noi scim însă, că interesele monarchiei cer, ca popoarele din Orient să trăiască în bune relațiuni unele cu altele, pentru-că numai astfel își vor pute păstra independența, care este amenințată din Nord. Nu numai ca Români, dar' ei totodată și ca cetățeni ai monarchiei habsburgice ne bucurăm de atitudinea înțeleaptă a fraților și vecinilor nostri de preste Carpați.

Da, vor Maghiarii ori nu, Românii au legături și cu Occidentul și cu popoarele din Orient și tocmai aceasta-i face capabili de a fi mijlocitori ai civilizațiunii.

Revistă politică.

Sibiu, 6 Februarie st. v.

În ședința dietei austriace dela 16 Februarie s'au ivit nisce demonstrațiuni, care au fost de astădată în contra ministrului de comerț Pino îndreptate. La ordinea zilei era proiectul guvernului cu privire la căile ferate Praga-Dux și Dux-Bodenbach. Deputatul Steinvender ilustrase proiectul ca pe încoronarea unui edificiu a celui mai infame speculațiuni. După-ce tradează o mulțime de corespondențe private, pe care le-a avut ministrul Pino cu directorul institutului de credit fonciar boem, vorbitorul avertisează dela primirea proiectului, prin care baronului Pino are să i-se deo oarecare indemnitate pentru faptele și greșelile sale. Ministrul Pino răspunse, că el prin pofta de a provoca scandal nu se va intimida de loc. O activitate de trei-deci și cinci de ani ca funcționar de stat l-a învățat cum să păsească față cu astfel de contrarietăți și el știe, ce are să facă și în fața acestui nou scandal. În sfîrșit, declarase, că el se poate provoca

la toate locurile, unde a servit și el își va da seamă înaintea ori-cărui judecător despre faptele lui, ce le-a comis ca funcționar și ca om particular. Astfel de acuze nu ar avea loc în dietă și sperează că dieta nu va voi, ca în ea să se șeadă astfel de oameni, care nutresc scandalurile.

Spre a preveni imputărilor pentru trăgănarea negocierilor de pace sârbobulgare, Poarta a împuternicit pe Madjd-Pașa pe cale telegrafică, de a intra în meritul negocierilor asupra așteptului articol formal al proiectului tractului de pace. „Correspondenței Politice“ i-se depeșează din Bucuresci, că puterile își dau toate silințele atât în Constantinopol, cât și în Sofia și Bucuresci, spre a asigura o timpurie încheiere a păcii. Cea mai rea consecuență, care ar urma dintr'un incident precum a fost și cel din urmă, ar fi aceea, că nu se vor pute rezolva toate punctele tractatului de pace înainte de a expira armistițiul. În ședința dela 15 l. c. delegatul sârbesc și-a exprimat dorința, să se concedă Sârbilor expulsați din Bulgaria reîntoarcerea acasă. Geșov a declarat, că în aceasta privință trebuie mai nainte să primească informațiuni speciale dela guvernul seu.

Circulă fama, că guvernul englez a provocat din nou pe Grecia să demobilizeze. Un asemenea pas se fi întreprins și Germania. „Agence Havas“ e de părere, că Rusia va lua în apărare interesele elene și Grecia va rămâne până atunci înarmată, până când se va lua în considerare reclamarile ei.

Negocierile puterilor asupra convențiunii turco-bulgare n'au altceva de scop, decît de a îndupleca pe Rusia să se deo o învoire principală la aceea, reser-vându-și de altminteralea dreptul validității singuraticelor excepțiuni.

Delegațiunea industrișilor francezi a fost primită acum câteva zile de către primul ministru Freycinet. Ea a comunicat ministrului părerile tovarășilor lor în privința înființării regimului vamal în coloniile franceze din Indo-China; a accentuat necesitatea de a lăsa liberă intrarea produselor franceze și de a aplica tariful țerii mame asupra produselor străine. Presidentul consiliului a declarat, că și guvernul dorește ca coloniile să nu fie decât o continuare a teritoriului francez; singura dificultate este de natură pur financiară, deoarece-ce veniturile vamale sînt menite de a înlesni cheltuielile pentru pro-

ductorat. La această obiecțiune delegații răspunseră că în cas când aceste venituri ar fi necesare, ei ar pute prea lesne să găsească un mijloc, de unde să se acopere trebuințele. Presidentul consiliului a promis că va căuta să deo cât mai curînd o soluțiune acestei cestiuni, care atinge de-a dreptul industria și comerțul francez. După părerea dînsului, este probabil, că cestiunea va fi rezolvată în Iunie.

Naționalitățile, Ludovic Mocsáry și Vincențiu Babeș.

Țiarul sârbesc „Zastava“ din Neoplanta comunică telegrame de felicitare pe care Sârbii le-au adresat deputaților Ludovic Mocsáry și Vincențiu Babeș. Telegrama adresată d-lui Mocsáry e concipiată în limba maghiară; ea sună:

„Primesce expresiunea de grațitudine a Sârbilor din Neoplanta pentru ultima vorbire în dietă. Că după vorbirile lui Tisza, Szilágyi și Apponyi n'a urmat între naționalități perplexitatea, e de a se mulțumi în prima linie D-Tale. Să deo fericirea iubitei noastre patrii, ca cuvintele D-Tale să întîmpine cu altă ocaziune un răsnet mai frumos în dietă, deoarece-ce numai egalitatea deplină de drept poate împăca deplin naționalitățile spre fericirea și mîntuirea patriei comune!“ (Urmează 24 subscrieri).

La acest telegram de felicitare dl Mocsáry a răspuns earăși pe cale telegrafică următoarele:

„Aprobarea ținutei mele Vă oferă dovadă despre ținuta patriotică și bărbătească a D-Voastre. Să nu Vă conturbe resensul neplăcut, de care a fost însoțită vorbirea mea în dietă. Oamenii serioși mi-au declarat, că aprobă vederile mele, precum și conținutul broșurei volente a mele privitoare la reuniunile de cultură. În legătură cu aceasta tonul serios, în care s'a discutat de astădată în dietă cestiunea naționalităților, e un semn sigur, că dreptatea își va face cale. Ludovic Mocsáry“.

Aceiași cetățeni în frunte cu redactorul țiarului „Zastava“, Iasa Tomics, l-au felicitat pe dl Vincențiu Babeș prin următoarea depeșă adresată în limba română:

„Felicităm pe vechiul coleg al lui Miletics. Mulțumită D-Tale, căci Te vedem ridicându-Te earăși pentru apărarea drepturilor naționalităților subjugate. Iubirea și stima, ce au nutrit-o Sârbii totdeauna pentru D-Ta, astăzi s'a sigilat pentru vecinicie. D-țeu Te țină încă mulți ani în interesul nefericitei noastre patrie de ați“.

„Zastava“ spune, că în Neoplanta se pregătesc nouă subscrieri pentru alte felicitări ce sînt a se adresa acestor doi deputați.

Foiața „Tribunei“.

Dama de companie.

— Novellă de Grindt. —

Tradusă de Petronella Cornea n. Misiciu.

(Urmare.)

Când Magda veni a doua oară, ca să în- trebe dacă contesa e gata, aceasta o privi cu curiozitate:

„Prea târziu, scrisorile noastre sînt deja la post“.

Magda, firesce, nu-și închipuia alta, decît că contesa nu voia să plătească ea portul.

Țiua următoare se adevăra profetirea contesei. Gizela veni și își dedea ear' silința să poată vorbi cu Magda, între patru ochi. Dar' d-na de Gütz nu se mișca din loc. D-șoara Gizela trebuia să meargă earăși, fără-ca să fi pus ceva la cale, cum își murmură ea. Luând adio, se observă bine năcazul atât în fața ei, cât și din invatarea ce-i făcu Magdei să treacă în curînd pe la ea, invitare la care răspunse d-na casei:

„Săptămîna aceasta va fi imposibil, căci Magda trebuie să-mi ajute la socotelile ce mi-a trimis inspectorul moșilor“.

„Și la atacul acesta am resistat“, — grăi contesa rînd, după depărtarea Gizelii, — „dar'

numai cu aceasta ea nu se mulțumesc, căci opozițiunea o iritează și vei vedea, că găsesc vre-un pretext să se arete ear' în cursul săptămîni“.

Profetirea contesei de astădată nu s'a împlinit, un lucru, de care însă nu Gizela era vinovată. Două zile după visita ei de odată se făcu o larmă mare în casa contesei. Magda cetia tocmai o carte interesantă, când contesa o întrerupse. — „Ce e aceasta? ce se întîmplă în casă? Pe trepte — ce voci — toți servitorii alarmați?“

Magda sări în picioare să vadă ce e, când ușa se deschise.

„Mamă, mamă dragă!“ — strigă tînerul, care întră, și în vehemența cea mare era să îmbrățișeze pe Magda, dacă aceasta nu se retrăgea iute. —

„Iosife!“ Și mama îmbrățișă pe fiul ei iubit. „Tu ești, tu ai venit într'adevăr?“

„Tu te-ai îndoit mamă?“ — Cine poate rezista, când tu descrii dorul tău? Adio Parise! Adio lume! A ceti scrisoarea ta și împacheta, mi-a fost un singur lucru“.

„El e tot cel vechiu“, — țise ea încântată.

Contele Iosif se uită în ochii ei. „Dar' cum altcum se fu?“

Mumă-sa tăcea; țisese prea mult. Ea se uită împregiur, contele o urmă, căci nu scia ce

caută mumă-sa. Acum observă prima oară pe Magda: el întrebă surprins:

„Cine e aceasta?“

„D-șoara Magda, noua mea damă de companie“, — o prezentă contesa.

El își aplecă puțin capul blond, în vreme-ce Magda se închină profund și tăcută, părăsi salonul, apoi rămase în camera ei, până-ce n'au chemat-o la prînd.

„Ei, ei, Magdo, trebuie să te chiamăm, d-ta nu ești la oficiul d-tale?“ — țise contesa.

„Am cugetat“, — se scusă ea, — „că d-na contesă voiesce ați să prîndească singură cu dl contă“.

„Da, eu mai am încă foarte multe să aud dela el, dar' d-ta începeți rolul“.

Magda făcea cum se cerea dela dînsa, dar' contele Iosif nici de un cuvînt nu o socotia vrednică, n'o observa par'că de fel, serviciile ei le primia de tot rece cu „mulțumesc“; ea era pentru el — un fel de rău necesar — o mășină viuă. Însă nici contesa nu arăta nici un interes pentru ea, n'avea ochi și urechi decît pentru fiul ei, care povestea fără de oboseală de călătoriile lui.

Vorbele cele multe produsese un fel de chaos în capul Magdei; inima ei se strîngea.

„O, vai!“ — cugeta ea — „sînt totuși între străini; patria a doua a fost un vis frumos, dar'

trecător! Acum că e aici fiul ei, eu sînt de prisos. Ear' contesa o presimte și ea aceasta.“

Abia s'a ridicat measa, ea se retrase earăși în camera ei.

„La timpul obicnuit să fii la ceaiu“, — strigă contesa după ea.

Așadar' până de seară nu mai avea de lucru. Șese ciasuri avea să fie singură. Și pentru prima oară nu scia ce să facă. Așa se simțea de tristă, încât ori-ce lua în mână, nu-i făcea nici o distracție. Nu-i convenia nici o carte, nici un lucru de mână. Se hotărî să scrie mumei sale, să-i comunice supărarea ei, dar', când voi să înceapă, se spăriă de sine. Și iubiiți de acasă să fie așa de iute treziți, din visul frumos, ca și ea? De ar fi putut cel puțin plînge, așa nesupărată de nimeni. Dar' lacrimile nu voiau să curgă, isvorul lor parea a fi secat.

„Dar' ce vreau eu?“ murmură ea. — „Am așteptat eu altă poziție decît pe ceea-ce mi-s'a arătat ați? Ele de sigur au voit numai să mă examineze, contesa, baroneasa și Gizela, că, dacă m'ar pune la aparență cu ele într'un rang, oare sci-voiu eu, că totuși nu sînt de seama lor. Ce bine că n'am urmat invităților baronesei. Nu-mi fac acum imputări!“

Așa se mîngîia Magda. Astfel deveni mai liniștită.

Sosi seara. Magda merse în salon, arangia

Despre cestiunea naționalităților dela noi

„Românul“ scrie:

„Este mai bine de o jumătate de an, de când cestiunea naționalităților preocupă în cea mai mare măsură sferile politice din Ungaria. Exclusivismul maghiar, nedreptățile și persecuțiunile, la cari sunt expuse în fiecare zi toți câți nu s'au născut Maghiari, au dat naștere unei situațiuni foarte încordate în ce privește relațiunile dintre Maghiari și nemaghiari. Cei loviți în drepturile și demnitatea lor, cu cât lovirile începură a deveni mai violente, cu atât au căutat să se apere mai cu foc.

„Înăsprirea relațiunilor a avut drept urmare, încătră priveșce pe Românii de preste munți, că două diare române au fost date în judecată și drept pedeapsă pentru juriul, care le-a achitat, reședința juriului s'a strămutat dela Sibiu la Cluj.

„Achitarea celor două diare române și „proclamațiunea“, au fost de ajuns pentru sferile politice maghiare, ca să deie alarmă dela un colț al țării până la celalalt. S'au ridicat din casele lor o mulțime de oameni revinovați, cari au fost aruncați în temnițe. Diaristica maghiară ținea necontentit publicul maghiar în ferebă născocind fel de fel de neadevăruri în sarcina Românilor.

„Lucrurile ar fi ajuns poate la conflict, dacă în momentul suprem, din sferile conducătoare, nu s'ar fi dat semnalul de astempărare, constatându-se în modul cel mai neîndoios, că Românii din regatul ungar nu s'au abătut întru nimic din calea legalității.

„Acest advertisement dat presei maghiare a avut ce-i drept efectul, că presa „și-a mai moderat puțin limbajul, dar“ cestiunea naționalităților n'a încetat nici un moment de a fi obiectul de căpetenie al preocupățiunilor zilnice în Ungaria și Transilvania. Prin broșuri, prin articole de ziare, în întruniri publice și dela tribuna parlamentului ungar, cestiunea naționalităților este discutată cu cel mai viu interes. De sine se înțelege, că soluțiunea ce o propun sferile maghiare nu este nici decum în folosul naționalităților. Pentru ele chiar și legile existente sunt prea liberale; dau prea multe drepturi naționalităților.

„Mai bine s'au manifestat în această privință vederile și tendințele sferelor politice maghiare cu ocaziunea discuțiunii asupra bugetului ministrului instrucțiunii publice și al cultelor. De vre-o săptămână este în discuțiune acest buget și discuțiunea nici acum nu s'a terminat. Au vorbit în cestiunea naționalităților dintre căpeteniile Maghiarilor și primul-ministru Tisza, comitele Apponyi, Desideriu Szilágyi și Mocșary, ear' dintre Români deputații Gurban, Babeș și Truța.

„Din discuțiunea ce s'a urmat rezultă, că Maghiarii când este vorba de naționalități sunt cu toții una, numai dl Mocșary este unul dintre „rari nantes în gurgile vasto“. Toți oratorii maghiari, în aplausele cele mai vii ale camerei, au accentuat, că statul nu poate să fie decât maghiar; Maghiarii l-au întemeiat; Maghiarii l-au susținut; lor li se cuvine să-i imprime și caracterul. Naționalitățile n'au decât să se supună fără condițiune, să părăsească credința, cumcă ele ar forma un corp național deosebit de al Maghiarilor; să se privească fiecare locuitor pur și simplu ca cetățean al statului maghiar și după-

measa pentru ceaiu, apoi trimise cameriera să anunțe pe d-na și pe dl conte, că toate sunt gata. Mama și feciorul intrară braț la braț; contele tot povestind, ear' contesa ascultând chiar ca la prânț. Și chiar ca la prânț, contele nu luă nici o notiță despre prezența Magdei. El povestea ear' cu atâta repeziune una după alta, încât Magda multe nu înțelegea bine, dar' nu cutezea să întrebe.

„Tu îmi permiți așadar, mamă?“ — întreabă el și scoase din buzunar un port-țigaret.

„Tu ești acasă“, — fu răspunsul.

Să-și ceară permisiunea, de a pute fuma, și dela Magda, asta nici că-i cădă în minte; ce îi păsa lui de ea.

În fine obosită, se sculă contesa.

„Pentru ați ne va fi destul, scumpul meu Iosife, vreau să mă culc. Magdo, doresc, ca ați în locul camerei, d-ta să-mi ajuți la desbrăcare.“

„Precum porunciți, doamnă contesă“, — răspunse Magda plecând în urma ei.

„Noapte bună, fiul meu.“

„Dormi bine, mamă dragă!“

Magda se închină respectuos. Contele, după purtarea mamei sale față cu Magda și după dorința exprimată mai pe urmă de ea, privia pe dama de companie ca pe o camerie de rang mai înalt. (Va urma.)

ce cu toții vor fi dovedit prin fapte aceste lucruri, atunci vor fi siguri, că vor fi cu căldură îmbrățișați decătră Maghiari.

„Credem nimerit a pune sub ochii cetitorilor și o definițiune a statului maghiar dată decătră unul dintre cei mai distinși oratori ai parlamentului ungar și în același timp șeful opozițiunii moderate și profesor la facultatea de drept din Budapesta, dl Desideriu Szilágyi. Eacă ce dice acest domn profesor:

„Statul maghiar consistă din aceea, că tot ce constituie o creațiune de stat, prin urmare politică, are caracter maghiar, are un guvern maghiar, o legislațiune maghiară și îndeplinește funcțiunile de stat în limba maghiară.“

„Oratorul nu se opresce numai aci, merge mai departe și dice, că deoare-ce statul are și o misiune de cultură, în Ungaria această misiune nu se poate deplini decât în limba maghiară.

„Scopul acestor teorii de stat desvoltate în parlamentul ungar decătră fruntașii Maghiarilor este evident: justificarea procesului de maghiarizare pornit decătră societatea maghiară cu sprijinul moral și material al tuturor organelor administrative și judecătorești, precum și justificarea a ori-ce măsuri ulterioare ce se vor lua decătră guvernul unguresc pentru răspândirea limbei maghiare în cercuri cât se poate mai largi.

„N'au uitat oratorii maghiari de a face și comparațiuni între alte state, amintind între altele și pe România și dicend, că nicăiri naționalitățile nu se bucură de atâtea privilegii și libertăți ca în Ungaria. Au uitat însă Maghiarii un lucru foarte esențial: În România, ca și în alte state cu caracter național unitar nu există naționalități, ci numai străini, precând în statul ungar Românii, Croații, Sârbii Slovaci etc. au tot aceleași drepturi în patria lor ca și Maghiarii. Ei nu sunt străini, din vechime, dela întemeierea statului, împreună au muncit și 'și-au versat sângele pentru conservarea patriei lor comune.

„Statul ungar nu poate ave nici odată caracter național maghiar; el a fost, este și va fi poliglot. Înzadar sunt toate teoriile născocite pentru justificarea maghiarisării; statul nu este o ficțiune isvorită din zelul exagerat de a vedea cât mai curând vorbindu-se în lungul și latul Ungariei și Transilvaniei numai în limba maghiară. Statul este o realitate și realitatea este, că majoritatea locuitorilor din statul ungar nu este maghiară și că ea, nu numai că nu este dispusă de a se maghiarisa, dar' este hotărâtă să-și apere limba strămoșească chiar și cu prețul vieții.

„Mult mai bine ar face Maghiarii, dacă cel puțin acum, când din toate părțile amenință furtuna și când nimenea nu poate să se poate întempla mâne, ar părăsi terenul iluziunilor copilăresci și în loc de a umbla după unificarea națională a diverselor popoare, ar căuta mai bine să-și asigure pentru timpuri de nevoie simpatia și sprigul tuturor popoarelor, cu cari locuiesc împreună. În timpuri normale exclusivismul lor poate să aibă viață, dar' gândescă-se la desastrul de care pot fi isbiți atunci, când dușmanul lor va fi la hotare. Căci este lucru firesc, ca acele naționalități, de cari Maghiarii astăzi nu voesc să țină seamă, în cele de pe urmă vor perde iubirea și supunerea față cu statul, care lor le dă numai sarcinile, ear' profitul Maghiarilor.“

Pacea de Bucuresci.

Negociările de pace din Bucuresci nu ofer multă garanță de succes. Se pare, că și cercurile din Bucuresci se îndoiesc în succesul negocierilor ce se urmează acolo. Reproducăm în cele următoare apreiările unuia dintre organele oficiale din Bucuresci privitor la prospectul de împăciuire între cele două state mici slave din Balcani.

„Voința Națională“ scrie:

Fiindcă conferența de pace e la ordinea zilei, e bine să mai revenim asupra ei. Am spus în numărul de Sâmbătă, că negociațiile au fost amânate până la primirea unor nouă instrucțiuni atât din Belgrad, cât și din Constantinopol.

Programa conferenței stabilită de Madjid-Pașa și primită de domnii Guesof, și Miatioci consistă în aceasta: proiectul de tratat trebuia să fie examinat articol cu articol, luându-se însă în cercetare mai întâiu articolele, asupra cărora nu putea să existe mari deosebiri de vederi; cătră sfârșit când negocierile erau să fie neapărat înlesnite prin înțelegerea stabilită la început, trebuiau să vină în discuție cestiunile mai grele.

Cabinetul din Belgrad nu a admis această procedură; dînsul respinge ideea de a se examina tratatul articol cu articol și cere, ca Madjid-

Pașa să înfățișeze tratatul în totalitatea lui dela început, așa încât delegatul sârbesc să-l poată examina în întregul seu.

Aceasta a fost cauza amânării conferenței până astăzi. Neapărat, că atât delegatul Turciei, cât și acel al Bulgariei au trebuit să se refere la guvernele lor respective. Nu credem, că până astăzi să fi sosit instrucțiuni amănunțite dela Sofia și dela Constantinopol în această privință; în tot cazul ele nu pot întârzi.

Neînțelegerea ce s'a ivit din nou în sinul conferenței, deși a produs earși o întârziere, va ave un rezultat bun. Dacă s'ar fi urmat programa propusă de Madjid-Pașa nu am fi sciut pană la finele conferenței ce întorsătură vor lua lucrurile, de vreme-ce cestiunile mai grele nu erau să fie aduse în discuție, decât la sfârșit. Cu noua sistemă propusă de guvernul sârbesc, vom sci dela început, dacă guvernul regelui Milan poate primi sau nu propunerile turco-bulgare.

Pentru noi nu e nici o îndoială, că pacea va fi stabilită între cele două țeri. Ori-cine va convorbi cu d-nii delegați, se va întări în această credință. Madjid-Pașa a primit instrucțiuni, ca să lucreze din toate puterile sale, pentru-ca pacea să fie cât mai curând încheiată. Se scie pe de altă parte, că dorința cea mai vie a M. S. Sultanel este, ca pacea să fie turburată; concentrările de trupe ce se ved în Turcia sunt făcute mai mult în scopul de a împedea isbucirea vre-unei turburări, decât a înlesni provocarea ei. Dealtmintreli chiar interesul consiliază pe Poartă să urmărească o politică de pace; în urma apropierii ce s'a stabilit între dînsa și între Bulgaria, Turcia pare a-și lua asupra-i răspunderea situațiunii; un nou conflict între Sârbia și Bulgaria ar trebui să aducă în scenă și pe Turcia și să o arunce într'un conflict cu alte puteri, lucru pe care nici un om de stat otoman nu-l dorește.

Tot atât putem spune despre Bulgaria. Această țeară are neapărat necesitate de pace; răboiul a cufundat-o într'o mare miserie economică și nu e bulgar, care să nu dorească odihnă. Țeara are nevoie după aceasta să-și reorganizeze puterile ei, să-și reformeze administrația; principele are nevoie de toată libertatea sa de acțiune pentru a pute lupta în contra intrigilor din lăuntru. Dealtmintreli, ce ar ar mai pute căștiga Bulgaria dintr'un nou resbel.

Posiția Sârbiei e ceva mai dificilă. Greutățile interioare, situația personală a regelui Milan, speranța unui conflict între Turcia și Grecia, fac pe guvernul sârbesc să nu privească lucrurile cu aceeași seninătate, cu care le ved guvernul turcesc și acel bulgar.

Cu toate acestea Sârbii au destul simț politic pentru a înțelege, că un nou răboiu cu Bulgaria ar fi o greșală enormă, care i-ar pute expune celor mai mari calamități! Sârbia are aceeași nevoie de repaus ca și Bulgaria.

E probabil, că atitudinea expectantă a Sârbiei provine și din faptul, că nu se cunoaște încă modul cum vor primi puterile înțelegerea turco-bulgară. Îndată-ce această înțelegere va fi ratificată de puteri, Sârbia nu va mai pute opune nici o obiecție din parte-i și va trebui să cedeze. Vor rămâne de aplanat câteva greutăți mai mici cum e cestiunea frontierei sau a relațiilor comerciale.

Ne e cu neputință să credem, că pentru nisce cestiuni așa de mici Sârbia și Bulgaria ar pute să între din nou în conflict.

De ale Aradanilor.

Sunt acum câteva săptămâni „Reuniunea femeilor române din Arad“ a dat un concert în beneficiul fondului seu.

Ori și unde un asemenea concert este o ocaziune spre a aduna la o seară prietenească ehiar și pe oamenii, care altfel nu prea stau de vorbă unii cu alții; la Arad însă nici chiar concertele de binefacere nu se pot pune la cale, fără-ca oamenii să se certe între dînșii.

Alegându-se drept local sala seminarului, comitetul a cerut încuviințarea dela Părintele Episcop și de sine se înțelege, că a și primit-o. Însă directorul actual al seminarului, Părintele Goldiș, luând drept pretext, că nu a fost anunțat la timp, nu numai i-a făcut fel de fel de greutăți comitetului, dar' a și oprit pe elevii seminarului de a executa punctele, cu care erau puși în programul concertului. Cu toate aceste concertul s'a dat și a avut succes bun.

Atât e destul, pentru-ca ori-și-ce om cu bun simț să înțeleagă ce fel de om e Părintele Goldiș și cu ce greutăți are să se lupte Românul, care vrea să pună la Arad vre-un lucru bun la cale.

Ni s'a trimis din Arad un raport despre aceste, pe care l-am și publicat în n-rul 21 al „Tribunei“.

Peste câteva zile am primit apoi tot din Arad un alt raport, în care este preamărit Părintele Episcop, este acoperit de laude Părintele Goldiș, dar' sunt atinse în cel mai necuviincios mod persoanele, care au luat parte activă la concert.

Ni s'a cerut cu multă stăruință să publicăm și acest raport, drept un fel de „audiatur et altera pars“.

Ce trebuia să facem noi?

Aceia, care au pus concertul la cale, ne sunt oameni apropiați, unii chiar foarte apropiați, ear' „altera pars“ nu ne sunt nici binevoitori, prin urmare, nici bineveduți: trebuia dar' să le arătăm acestora, că le stau și lor deschise coloanele „Tribunei“, dacă vor să se folosească de ele spre a-și lămură pozițiunea.

E treabă lor cum 'și-o lămuresc.

Dacă socotesc, că le șede bine să profite, cum au mai profitat și alții, de îngăduința noastră spre a insulta pe cei mai de aproape ai noștri ori spre a ne grăi pe noi de rău, n'au decăt să o facă aceasta, și publicul are să-i judece.

Cu toate aceste amicii noștri din Arad s'au supărat.

Înțelegem supărarea lor; nu însă pe noi trebuie să se supere, ci pe aceia, care profită de supărările lor spre a-i face impotenți, pe aceia, care-i mină pe unii contra celorlalți, pe aceia, cari au pus la cale acest raport, care ar fi fost publicat în vre-un alt ziare, dacă noi n'am fi voit să-l publicăm, și era mai bine să se publice în „Tribuna“, unde este citit de un public, care scie să-l judece.

S'a țin în acel raport, că unii dintre diletanți n'au sciut să citească, alții n'au sciut să cânte, că întregul concert a fost mai prejos de ori-și-ce critică, un adevărat scandal.

Prea bine!

Nu cumva amicii noștri din Arad cred, că cetitorii „Tribunei“ sunt oameni, care nu știu, că între oamenii cum se cade nu se vorbește așa despre diletanții unui concert de binefacere?!

Dacă vre-unul dintre oamenii mai de aproape ai noștri ar fi scris un asemenea raport, ceea-ce nici nu e cu putință, l-am fi rugat să-și vină în fire și i-am fi aruncat manuscrisul în foc; când însă e o „altera pars“ aceea, care vorbește astfel, atunci nu mai schimbăm nici o iotă, ci lăsam ca fiece-care să-și susțină cauza așa, cum crede el de cuviință, căci avem încredere în publicul nostru și suntem convinși, că el va sci cu cine are a face.

Se simt greu atinși amicii noștri din Arad, fiindcă au fost grăiți de rău în acel raport. Noi am voi să-i putem încredința, că nu ei sunt atinși, ci aceia, care au fost lăudați și preamăriți, și le dicem ceea-ce ne-am țin și nouă, când noi am fost grăiți de rău: Lucrați înainte, căci oamenii de bine s'au scandalizat de nedreptatea ce Vi se face, lucrați înainte și nu Vă perdeți timpul cu secături!

Cronică.

Alteța Sa Principele de Coroană Rudolf a suferit de grumazi în zilele din urmă. Despre cauza boalei se scriu următoarele: Principele își dădorece îmbolnăvirea debaterii din dieta prusiană asupra expulșării Polonilor. Principele de Coroană urmărea cu un interes foarte mare discuția respectivă și lăsa să-și se aducă în toată seara textul depeșelor privitoare la vorbirile principelui Bismarck. În ziua când principele a dat în vorbirea sa lovitura principală, era tocmai bal de Curte și în decursul acestuia Principele de Coroană a primit depeșele despre conținutul vorbirii din acea zi. Curios de a cunoaște conținutul aceleia, Principele de Coroană s'a retras în grădina de eamnă și era atât de preocupat de vorbirea principelui Bismarck, încât n'a observat reeala ce-l cuprinsese fiind grădina aerisată numai cu puțin înaiote de aceea. Când a voit să plece, grumazii îi erau țepeni. Scurt după aceasta a simțit urmările lecturii în tot corpul.

O desmintire. Scirea pe care am reprodu-o și noi în numărul de ieri despre numirea arhiducelui Ioan Salvator de comandant de corp în Seraievo și despre numirea generalului de Appel de general-comandant în Lemberg, se desmintesc decătră „Fremdenblatt“.

Libertatea întrunirilor. În Timișoara partidul opozițional moderat a ținut o întrunire în materie de partid. „Neue Temesvarer Zeitung“ scrie între altele despre decursul acestei consultări următoarele: „Nu putem întrelăsa a nu aminti la acest loc purtarea căpitanului suprem al Timișoarei dovedită pentru a doua oară. Îl întrebăm pe dl căpitan suprem, unde stă prescrip că trebuie însinuat în mod prealabil, dacă reprezentanța unui partid constituie pe baza legii voiesce să țină adunare? Vice-căpitanul Watzol sigur că în urma unui „ordin mai înalt“ l-a înscințat pe secretarul partidului Francisc Steiner, că ședința comisiunii nu se poate ține fără însinuare prealabilă și dl Steiner, ca să prevină eventualele neplăceri, a cedat presiunii morale și a însinuat în mod oficial ședința. . . .“

A pătit-o și Ovreii cu șovinismul maghiar. Relativ la o notiță a noastră publicată în unul din numărul precedent sub titlul de mai sus, adăugăm după foile ungurești din capitală încă următoarele: Isael Gattein, juratul ales în al III cerc administrativ al capitalei, a apelat în contra concludului comisiei verificatoare, prin care s'a nimicit alegerea lui de jurat pentru motivul, că nu posedă limba maghiară. În apelație neagă hotărât aserțiunea, că juratul de cerc trebuie să știe limba maghiară. Aceasta — se dice în apelație — se dovedește deplin prin împregiurarea, că apelantul a funcționat 12 ani ca jurat, și fără a ști limba maghiară, și și-a împlinit datorința atât de cu zel și conștient, încât cetățenii acestui cerc, în cea mai mare parte inteligentă, l-au ales și a treia oară.

În cestiunea reintroducerii trenului accelerat pe linia Cluj-Predeal a adresat și comitatul Treiscaunelor o petițiune către ministrul de comunicațiune.

Alegerea de protopresbiter gr-or. În tractul protopresbiter al Sighișoarei se va face Sâmbătă la 6 Martie n. a. c. în Sighișoara.

Balul român din Viena. După cum ne spune „Correspondance de Vienne“, balul Românilor, care, după cum se știe se va da anul acesta în seara de 21 Februarie st. n. în sălile dela „Musikverein“ din Viena, promite a fi din cele mai strălucite.

Legiune maghiară în Sârbia. În foile din capitala Ungariei s'a publicat un apel subscris de „comitetul central al legiunii maghiare în Belgrad“, prin care Maghiarii sunt provocați a contribui pe seama unei legiuni maghiare ce se va înființa în Sârbia, și a intra într'însa. După vre-o câteva aprecieri bombastice ale prieteniei sârbo-maghiare apelul continuă astfel: Noi ne-am constituit fără sgomot de „comitet al legiunii maghiare.“ Din toate părțile Sârbiei au venit compatrioții noștri la ședința de constituire ce s'a ținut în Niș, unde s'a hotărât în unanimitate, a se forma din o mie de oameni o legiune curat maghiară, care o să stea sub o comandă maghiară. Residenza comitetului e Belgradul. Legiunea va forma un regiment deosebit, în frunte cu ofițeri maghiari. Acestia primesc aceleași lefe ca și ofițerii sârbesci, și afară de aceea încă 500 franci pașal de echipare. Au să se acuireze 1 maior, 4 căpitani, 4 locotenenți și 4 sub-locotenenți, mai departe 5 sergenți cu plăți lunare de câte 66 fr., 16 caporali cu 40 fr. la lună, 96 sub-caporali cu câte 30 fr. la lună și 900 soldați cu un sold de 80 paras sau 40 cruceri pe zi. Ofițerii și soldații vor primi o rebonificare a cheltuelilor de călătorie. Pe seama legiunii se va înființa o bucătărie maghiară specială. Legiunea va depune jurământul în limba maghiară și mergând eventual în luptă va fi în limba maghiară comandată. Cheltuelile se vor acoperi prin contribuiri. Până acum s'au adunat 70.000 de franci. Apelul se adresează apoi către magnați pentru contribuiri, care se vor depune mai înainte în Ungaria spre fructificare și numai atunci se vor folosi pe seama legiunii, după ce regele Milan va încuviința înființarea acesteia. La sfârșit apelul conține cuvinte îndemnătoare a intra în legiune, care reîmproaspătă memoria acelor timpuri, când Maghiarii și Sârbii s'au pus umăr la umăr și s'au luptat în contra semilunei.

Mai înainte Maghiarii se luptau alături cu celelalte popoare orientale în contra semilunei, mai acum sunt opt ani glorificau semiluna bătându-și joc de popoarele care se luptau pentru eliberarea lor de sub Turcia, și mai ales de Sârbii, — și acum ear' se înfrățesc cu Sârbii. Eftină prietenie!

Convențiunea comercială cu România. Din București se depeșează cu datul de 15 l. c., că negocierile convenționale austro-ungaro-române nu se vor începe în Martie, deoarece proiectul guvernului cu privire la tariful autonom român zăre neresolvat la comisiunile parlamentare și deoarece o intrare în aceste negocieri nu se privește de oportunitate, până nu se aduce mai înainte o rezoluțiune definitivă relativ la cestiunea tarifului autonom.

Principele din Muntenegru se va întoarce acasă din Rusia prin Berlin și Viena.

O proclamațiune revoluționară în Atena. „N. fr. Presse“ i-se comunică din Atena, că la 14 a. l. c. a fost în toate stradele orașului o proclamațiune a „comitetului central revoluționar“ afișată, prin care se amenință guvernul și regele pentru cazul, dacă nu ar începe răsturnarea lui.

O descoperire arheologică de mare importanță s'a făcut zilele acestea. Nu departe de Lateran unde era odată casa lui Marc Aurel s'a dat preste o strădă antică cu numeroase coloane monumentale, coperite cu trei părți cu inscripțiuni foarte prețioase. Toate sunt dedicate gardei de corp a împăratului, compusă din așa numiți *equites singulares*. Cele mai multe sunt din timpurile lui Traian, Adrian și Antonin. Se știe, că acestia după-ce serviau 25 de ani cu onoare, li se dădea drumul, ca să se întoarcă acasă *missi honesta missione*, dându-li-se și o gratificațiune de 3000 de arginți. Înainte de retragerea lor dedău un epigraf unei deități, ca Epona, deita cailor, sau geniului imperatorului domnitor. Se observă, că deși veniți din țeri

nordice, toți își romanisau numele și adoptând la început pronumele imperatorului lor. Se vede, că mulți erau din Germania. Pe aceste inscripții sunt indicate încă și data intrării și a eșirii cu mare exactitate. — La aședarea unui canal, s'a descoperit în Roma acum câteva zile un mormânt roman, după epitaf este al lui Sergius Sulpicius Galba, un strămoș al imperatorului Galba. Acesta fusese numit la 151 a. Chr. pretor în Ispania și s'a distins prin crușimea sa și prin opresiunea asupra Lusitanilor. Cicero îi laudă talentul oratoric și îl numește primul orator al timpului său. În Martie 1885 se găsisse mormântul lui Piso, fiul adoptiv și succesorul presomtiv al lui Galba ucis cu dînsul în for.

Condamnarea unui jurnalist în Berlin. Tribunalul din Berlin a condamnat pe jurnalist antisemit Bergschmidt, care redacta rubrica burselor în ziarul „Reichsbote“ (organul lui Stöcker), la trei ani arest pentru numeroase extorțiuni comise față cu unele bănci. Măhnită de aceasta soția lui s'a spândurat în ziua, când i-s'a publicat sentința.

Conferențe preoțesci.

Constatăm totdeauna cu multă mulțumire pornirea preoțiilor noastre ivită în timpul din urmă în interesul bisericeii și a scoalei noastre. Am avut adeseori ocaziune a constata activitatea Părintelui Protopop al Sibiului a d-lui Simeon Popescu, astăzi ni se oferă un alt exemplu de activitate și zel, de conducere practică și promițătoare în interesul cauzei noastre culturale și a prosperării materiale a poporului nostru. „Revista catolică“ comunică:

Precum amintirăm în nrul trecut al „Revistei“, conferențele de toamnă tractuale preoțesci din dieceasa Gherlei s'au ținut în lunile Octombrie-Decembrie 1885. Unele au fost atât de interesante, de le-am judecat demne a le aduce la cunoștința on. nostru public cetitor. Lăsăm să urmeze aici protocolul luat în conferința bisericească din tractul Seinilor.

Conferința bisericească din tractul Seinilor.

Ședința de toamnă, ținută în biserica parohială gr-cat. române de Cecărlău, la 26 Octombrie 1885.

President: Alexiu Berinde V., protopopul tractului. Notar: Stefan Cherecheș, capelan de Ilba. Membrii prezenți:

1. Preoții tractuali: Iosif Pop L., paroh de Apa, asesor cons.; Teodor Roman, parohul Cecărlăului; Ioan Pop, parohul Ilbei; Basiliu Erdős, paroh de Iosip; Antoniu Covaciu, adm. Poteului; Simeon Anderco, adm. de Szamostelek.

2. Învățătorii din tract: Iosif Szabo, Alexandru Cardoso, Basiliu Bocșa, Michail Apan, Demetriu Ardelean, Petru Pop, Petru Carașan, Ioan Cionca, Michail Ardelean, Teodor Carașan, George Zete, Aureliu Carașan și Ioan Cosma.

3. Curatorii bisericilor din tract: Ioan Cocianu, Ioan Murgu, Alexiu Zete, George Iluț. La 9 oare a. m. s'a celebrat s-ta liturgie solemnă cu asistența întregului cler tractual.

Capela fu ținută de cantori-docenții din tract.

Predica ocașională o țină v. protopopul districtului.

A asistat popor mult.

La 10^{1/2} oare a. m. presidentul coadună pe membrii conferinței, și după o vorbire ocașională, deschide ședința.

Obiectele pertractate.

I.

Constatarea membrilor conferinței.

Suprasemnații se află prezenți ca membrii conferinței. Absența preotului Băbășescilor Vas. Savanyu se scușă, pentru-că chiar în zilele aceste este ocupat cu strămutarea la noul seu beneficiu parohial de Tersolt. Absența curatorilor din Apa, Băbășesci și Szamostelek nici cum nu se poate excusa, și așa se consideră drept semn de indolență față de interesele noastre bisericesco-scolare-culturale, și de aceea se muștră cu rigoare, și se decide, ca această muștrare să li se comunice prin respectivele ofii parohiale.

II.

Cetirea disertațiunilor.

1. Parohul Ilbei Ioan Pop cetesce o disertațiune despre „Matrimoniu“.

Tema aceasta de interes actual în societatea modernă a fost prelucrată prin diserențe cu mult bun tact și erudițiune; fu ascultată cu multă atențiune și mare plăcere. Fiindcă pe toți membrii i-a îndestulit pe deplin, în unanimitate se exprimă diserențelui vot de recunoștință, ear' disertațiunea se alătură la acest protocol spre conservare în arhivul tractului.

2. Învățătorul din Apa, Iosif Szabo cetesce o disertațiune despre tema: „Cum poate

câștiga învățătorul stima, iubirea, alipirea și încrederea pruncilor și a școlarilor“.

Această disertațiune despre tema cea mai interesantă în viața unui docent conștient se află a fi prelucrată cu multă diligență, și arată sensul bun practic al d-lui diserenț. Se decide, ca lucrarea să se alăture la acest protocol, pentru păstrarea în arhivul tractului.

III.

Causa industriei populare.

Presidentul atrage atențiunea membrilor conferinței la acea împregiurare, că poporul nostru agricultor în timp de iarnă nu se ocupă cu nici un lucru de industrie sau manufactură, ci bărbați sănătoși și cu putere lucrătoare își perd timpul în oțiu. Tot ce fac, e îngrijirea vitelor. Din contră femeile ca tot atâtea maestrețe, afară de lucrurile pentru susținerea casei, cum sunt: curățirea, pregătirea bucatelor, spălătul, etc. se ocupă neîntrerupt cu torsul, cu țesutul, cu cusutul, cu croitura pentru toată familia, etc. Amintesc cu durere, că din acea nelucrare a bărbaților urmează, că nu arareori se amestecă în societăți rele de beție, risipesc timpul, auerea și sănătatea, și nu puțin ajung în scurt timp la sapă de lemn, se fac proletari. Deci ar fi de dorit, ca să aflăm mijloace și modalitate, cum să dedăm pe poporul nostru la deprindere continuă în industria domestică, să și producă el însuși acei articoli, a căror producțiune le-ar fi în putință după timp, loc și modul de traiu ce-l au.

Conferința vede ponderositatea cea mare a cestiunii, și chiar salvarea interesului vital al poporului în aceea, ca să se introducă industria domestică la fiii poporului nostru. Prea multe s'au negrijit până acum, prea multe ar fi de făcut cu toată urgența. De o confușiune periculoasă numai o procedură sistematică ne poate scuti. Se recomandă deci următorul metod aprobat de toată conferința:

Învățătorii dela scoalele noastre confesionale, preste iarnă, în oarele prescrise pentru propunerea economiei, să propună pruncilor școlari, după putință și după împregiurări și elementele de industria de casă. Mai încolo pentru stărnirea, conservarea și dezvoltarea interesării învățătorilor și a poporului pentru industria domestică, la toate conferințele de primăvară să se aranjeze și o expozițiune de manufacturi produse de pruncii școlari.

Conferința e de părere, că prin această procedură va pute pune un temei spre îndulcirea poporului român din acest district protopesc pentru industria domestică.

IV.

Ven. ordinariat diecesan provoacă pe învățători să se facă membri la fondul de ajutorire a învățătorilor catolici din Ungaria.

Coala de subscriere se pune la dispozițiunea învățătorilor tractuali, ca să se subscrie și să răspundă taxa de membrii reuniunii amintite.

V.

Causa sârbătorilor legate.

Observându-se, ca din cauza diferenței între călindarele din patrie, precum și din cauza aceea, că redactorii călindarelor române sunt puțin corecți în însemnarea precisă a zilelor de sârbătoare: Ioane Pop preot de Ilba face propunerea, ca ven. ordinariat diecesan să fie rugat să publice în cercular diecesan pentru fiescecare an sârbătorile legate.

Durere, propunerea aceasta se află basată, și ca pre atare adunarea o consideră de obiectul pertractărilor sale. Președintele e rugat ca în numele acestei conferințe să-l roage pe ven. ord. diecesan să binevoască a comunica clerului și poporului diecesan din an în an, lista sârbătorilor legate, ca acele să se poată celebra în uniformitate în întreaga dieceasă.

VI.

Causa fondurilor diecesane.

Preotul Ilbei, Ioane Pop aduce la cunoștința conferinței, că ven. clerului diecesan nici până în ziua de azi nu i-s'a dat spre cunoștință cea parte a lucrării sinodului diecesan din toamna a. 1882., care caută reviziunea fondurilor diecesane. Considerând apoi, că despre cauza aceasta toate vorbele deșerte s'au străcurat în public, cari vatămă simțul nostru de încredere în manipulațiunea oficiului diecesan; considerând, că o atare lipsă de informațiuni exacte vatămă drepturile clerului diecesan, care a întemeiat, susține și este proprietarul fondurilor numite; considerând că chiar înaintea ochilor noștri, în acest tract se arată neregularități în manipularea fondurilor diecesane, deoarece de la preoții nou numiți în unele beneficii parohiale din acest tract nu se subtrag cei 40 fl. anuali din congrua lor pentru lichidarea datoriei lor față de fondurile diecesane:

Conferința roagă pe președintele seu, ca pe baza acestor motive să susțină o rugare ven.

ordinariat diecesan, ca în cazul numirii preoților la unele beneficii parohiale, ca la locuri de prima lor aplicațiune, să binevoască a îndruma perceptoarele regesci respective, să subtragă și dela aceștia ratele datorite pentru rufuirea datoriei lor față de fundațiunile diecesane, și de s'ar afla necesar, să-i îndrume pe protopopi, să țină în evidență solvirile aceste cu ocaziunea vidimării cuitanțelor preste ratele semestrale de congrua.

VII.

Provederea scoalelor cu cărțile necesare.

Președintele conferinței ca inspector școlar tractual cu întristare e necesitat a constata, că scoalele noastre populare nu sunt de loc provădute cu manuale școlare, așa ordul prescriș în regulamentul diecesan nici decum nu este, nu poate fi între aceste giuristări observat. E raritate să se afle în numărul recerut abecedare și legendare, și nici acele nu sunt uniforme. Toți se scușă cu aceea, că nu au bani, parinții nu vreau să cumpere cărți etc.

Președintele accentuează, că această stare de lucruri este și ilegală, și rușinatoare pentru conducătorii culturii poporului nostru. Supune acest obiect celei mai serioase atențiuni, și invită pre membrii conferinței să și dea păreri, cum s'ar pute delătura, vindeca acest inconvenient. După o desbatere serioasă se acceptă următorul conclud:

Învățătorii sunt datori a compune o arătare detaliată preste manualele necesare în scoala lor după clasele prescrise și numărul elevilor. Senatul școlar să procure toate manualele indicate ca necesare pe contul seu propriu și numai decât să le împartă între elevii scoalei prin resp. învățător. În decursul anului școlastic învățătorul, senatul scoalei, preotul ca director, se vor îngriji, ca prețul cărților să se incasseze. Ce nu s'ar pute încasa nici decum, să se plinească din fundațiunile scoalei sau ale bisericeii. Președintele să facă arătare în cauza aceasta la ven. ordinariat diecesan cerând facultate, ca cu ocaziunile visitei canonice să poată induce în rațiociniul bisericeii sumele acele, cari în urma procedurii mai sus indigitate ar căde în nota bisericeii.

VIII.

Dispozițiuni relative la ținerea conferinței tractuale viitoare; agendele ei.

1. Adunarea viitoare de primăvară se ține a treia zi de SS. Pasci în parohia Ilbei.

2. Predica ocașională o va țină Teodor Roman, parohul Cecărlăului. Motto: „Christos a înviat“.

3. Va diserta Ant. Covaciu despre tema: „Crescerea pruncilor în genere; datorințele speciale ale preotului în cauza aceasta“.

4. I. Cionca va țină disertațiune despre „pomărit“. Disertațiunea va fi însoțită, precăt se va pute și cu arătări practice de pe terenul acesta.

5. Fiecare preot va face arătare despre progresele sau regresele credincioșilor parohiei sale: a) pe terenul cultural, religios-moral; b) pe terenul material. Vor indigita cu acurateță, mijloacele aplicate în cauza îmbunătățirii soartei iubitelui nostru popor.

Fiind exhaiată programa, ședința se ridică, urându-se fericire și viață îndelungată Sfinției Sale glorioșului Pontifice Leu XIII., Maistății Sale I. R. Francisc Iosif I. și casei domnitoare, Excelenței Sale Preasfințitului Părinte Metropolit Dr. I. Vancea, Ilustrității Sale preabunului nostru Epp Dr. I. Szabó, și a întreg ven. cler și popor român. D. c. m. s.

Pentru autenticitate:

Alexiu Berinde,
v. protopop.
Stefan Cherecheș,
notar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

București, 18 Februarie n. Procedura presidentului camerei, Lecca, care a combătut convențiunea cu Banca Națională a cauzat demisiunea cabinetului Brătianu. La propunerea înțelitoare a regelui, Lecca și-a retras declarațiunea, în urma căreia Brătianu și-a retras demisiunea.

Belgrad, 18 Februarie n. Represențanții puterilor au făcut reprezentațiuni pentru urgarea negocierilor de pace din București. Garașanin a răspuns, că Sârbia dovedește bunăvoință în această privință, și că delegatul din București al Sârbiei nu poartă vina la trăgănare.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Aprilie a. c. imobilele lui Antoniu Istvánffy decătră tribunalul reg. din Mureș-Oșorheiu.

— 19 Martie a. c. imobilele v. d. Ecaterina Gruici decătră tribunalul reg. din Biserica-albă.

— 20 Februarie a. c. mobilele Angelinei Tivadar decătră jud. cerc. din Boroș-Ineu.

Edicte:

A se însinua pretensiunile în 45 de zile:
— la rămasul după Ladislau Lengyel, jud. cerc. din Făgăraș;

— la rămasul după Iovanuț Berlo, trib. reg. din Arad;

Concursuri:

— Un post de adjunct-conducător de cartea funduară cl. II. la jud. cerc. din Baia-de-Criș. Concursurile în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Deva.

Economie.

Cenușa și agricultura noastră. Cenușa este un excelent îngrășământ, dar' cu toate acestea agricultorii nostri nu pun nici o socoteală pe acest îngrășământ mineral, care se pierde tocmai așa, după cum se pierde ori-ce îngrășământ, fie animal fie vegetal. Se știe, că cenușa conține o mulțime de săruri în stare solubilă, de care plantele agricole au mare trebuință spre a se pute dezvolta. Sărurile pe care cenușa le cuprinde în stare solubilă, după analizele ce s'au făcut sunt: Carbonatul de sodă, sur perfosfatele de var, Clorura de sodiu și de potasiu, silicele de potasă și sodă, ear' sărurile nesolubile pe care le conține: Carbonatele, fosfatele de calce și de magnezie, silica, oxidul de fier și de magnezie în stare caustică. Eată dar' atâtea substanțe hrănitoare pentru pământ, care se aruncă pe drumuri sau în loc de a se arunca într-o grădină stearpă, unde aceste săruri în loc să fie absorbite de plantele guminoase sunt absorbite de urdici, bozi sau alte buruani, care înfrumusețază grădinile țerenilor nostri și chiar ale altor cultivatori mai luminați, începând de primăvara și până toamna când cade bruma.

Vara țeranul, în loc să recolteze din grădina sa un castravete, o ceapă, etc., ear' Dumineca

în loc să se odihnească la umbra unui măr sau pâr, etc., e silit ca să asculte fără remușcare din cauza ignoranței plânsul copiilor, care s'a urdicit în grădină sau i-a intrat în picior vr'un spine.

Cenușa cea mai bogată în diferite săruri este aceea, care provine din arderea lemnului de fag: ear' cenușa provenită din arderea lemnului de stejar este mai puțin bogată; cu toate acestea în alte țeri nu se desprețuiesc nici cenușa, care provine din arderea altor substanțe vegetale: pentru-că ori-ce agricultor luminat din alte țeri are ca principiu să întrebuințeze mai bine îngrășământul cel mai puțin avut în săruri minerale și organice, căci tot este mai profitabil, decât a nu-l întrebuința de loc; pe când la noi în țeară avem de principiu, a nu mai întrebuința nici un îngrășământ, pentru-că forța producătoare a pământului încă nu s'a epuizat cu deservire; și când va sosi acel timp fatal, aceia care vor trăi n'au decât să gunoiască locurile dacă vor să facă recolte bune. Acest prejudiciu este fatal din toate puncturile de vedere, atât pentru generațiunea actuală, cât și pentru cea viitoare. Pentru cea actuală este fatală, fiindcă pământul agricol se ruinează pe și ce merge, și recoltele devin mai slabe, pământurile înțelinite se pun în lucrare spre a se aduce la starea de slăbire, la care s'au adus cele lucrute până acum. Pentru generațiunea viitoare sistemul nostru de cultură este fatal, fiindcă ea va fi silită a recolta ceea-ce a mai rămas, adică va recolta spini și pălămidă pe acolo, pe unde altă-dată făcea recolte abundante, care ridicau moralul și materialul cultivatorului nostru dela câmp.

Am ajuns să ne amăgim, când credem, că dacă 20—30 din agricultorii mari au avut recolte bune totul merge bine. Acest lucru nu este altceva, decât un fel de amăgire! Fiindcă masa care este țeranul, el mai în fiecare an nu roltează decât numai dela mână până la gură. Aici este rolul important, ce trebuie să desfășure fiecare din agricultorii cei mari, adică spre a lumina pe țeran ridicându-i moralul și materialul în nivel cu trebuințele lui și cu ale țerii în general, fiindcă un agricultor luminat, nu se poate judeca numai după acareturile sale, ci mai mult după starea materială a consătenilor sei.

(Va urma.)

Târgul de rimători în Steinbruch. În 16 Februarie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 37.— cr. până 39.— cr. ungurești grei, tineri 41.— cr. până 41.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 39.— cr. până 40.— cr., marfă țerănească, grea 37.— cr. până 38.— cr., de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., ușoară — cr. până 35.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 36.— cr. până 37.— cr., transito de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., transito ușori 36.— cr. până 37.— cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.25, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Bacskas) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.—

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.15 până 6.35 (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.— până 8.80.

Ovės (ungurese) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.75. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 până 5.25; de alt soi fl. 5.15 până 5.20.

Rapița fl. 10.— până 10.15; de Banat fl. 10.— până 11.50. Mălăiu (ungurese): fl. 4.60 până 5.—

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 7.98 până 8.— (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.12 până 8.14. Săcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.85. Cucuruzul (Main—Iunie) fl. 5.49 până 5.51. Rapița (August—Septembrie) fl. 10.9/8 până 10.7/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 24.— până 24.75.

Cursul pieței din Sibiu.

din 18 Februarie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.63 vând. 8.68
Lire turcești . . . " 11.20 " 11.25
Imperiali . . . " 10.20 " 10.25
Ruble rusești . . . " 1.22 " 1.23

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . . Cump. 95.1/4 vând. 95.3/4
Rur. conv. (6%) . . . " 86.— " 86 1/2
Act. de asig. Dacia-Rom. . . " 268.— " 289.51
Banca națională a României . . . " 1085.— " 1183.—
Impr. oraș. București . . . " 29.— " —
Act. de asig. Națională . . . " 224.— " —
Credit mob. rom. . . " — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . " 81.— " 81.—
Schimb 4 luni . . . " — " 34.—
Societ. const. . . " 187.1/2 " 230.1/2
Aur . . . " 16.1/4 " 16.1/2

Bursa de Budapesta

din 17 Februarie st. n. 1886

Renta de aur ung. 6% . . . 102.85
" " " 4% . . . 94.40
" " hârtie " 5% . . . 152.50
Imprumutul căilor ferate ung. . . 99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) . . . 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) . . . 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) . . . 104.50
Bonuri ale ung. . . 104.50
" " " cu cl. de sortare . . . 104.50
" " " bănațene-timișene . . . 104.50
" " " cu cl. de sortare . . . 104.25
" " " transilvane . . . 103.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 99.25
Imprumut cu premiu ung. . . 118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 123.75
Renta de hârtie austriacă . . . 84.40
" " argint austriacă . . . 74.70
" " aur austriacă . . . 113.20
Losurile austr. din 1860 . . . 140.25
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 867.—
" " de credit ung. . . 309.—
" " " austr. . . 300.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” . . . 101.—
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.91
Napoleon-d'ori . . . 10.—
Mărci 100 imp. germane . . . 61.80
Londra 10 Livres sterlinge . . . 126.40

Bursa de Viena

din 17 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% . . . 103.05
" " " 4% . . . 94.40
" " hârtie " 5% . . . 152.50
Imprumutul căilor ferate ung. . . 99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) . . . 129.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) . . . 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) . . . 104.50
Bonuri rurale ung. . . 104.50
" " " cu cl. de sortare . . . 104.25
" " " bănațene-timișene . . . 104.25
" " " cu cl. de sortare . . . 104.25
" " " transilvane . . . 103.75
" " " croato-slavone . . . 99.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 118.75
Imprumut cu premiu ung. . . 123.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 84.65
Renta de hârtie austriacă . . . 84.90
" " argint austriacă . . . 113.45
" " aur austriacă . . . 140.30
Losurile austr. din 1860 . . . 867.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 409.75
" " " austr. . . 300.10
" " de credit ung. . . —
Argintul . . . —
Galbeni împărătești . . . 5.94
Napoleon-d'ori . . . 10.03
Mărci 100 imp. germane . . . 61.85
Londra 10 Livres sterlinge . . . 126.45

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a lunii; în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, povești, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale. și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sârbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patruea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vîndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul-Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufleteșc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumnezeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.